

Poem

MAAELU VÕLU

Inga Lunge

Vanaisa: Ain Lutsepp

Vanaema: Helgi Sallo

Ema: Inga Lunge

Isa: Erki Aule

Tütarlaps: Arhanna Arbma

Laps: poiss

PROLOOG I. Linna „Elu maal“

algus

VANAISA:

Näe! Värav avatud – sa tule!
Maa ootab sind, on algus uus
nüüd jõudnud päris lähedale.
Taas mahlarohkes kasepuus
ja sinililles tärkab kevad -
ning hiirekõrvad avanevad.
Vaid hetkeks jäta maha kiirus,
see ületöötamise viirus.

Sa koli maale, tule varem,
las sulgub linna snepperlukk
maal lihtsalt olla ongi parem -
siin äratab aovalges kukk,
muld, vaikus, loomine ning kutse.
Kui esimene kevadtukse,
mis rahmeldaja seljataha
kord jäänud naeratades maha.

Maaelu võlu on siinsamas.
Su süda seda taipab, teab.
ning paljud lihtsamadki jamad
ei vaeva sinu tuulist pead.
Ei maksa siin su au ning uhkus,
maa hoiab sind kui vajad puhkust,
kui linnakärast peitu poed
ja märkad, mis siin elus loeb.

KEVAD

1. PÄIKESERATAS

enne kava "LILLEAAS" „Sumisev lillemaa“

EMA:

Oh, kevad! Aeg mil loodus tärkab
ja õisi me õuele toob.
Ses ilus su hingesilm märkab,
et loodud me olema koos.
Lill õitseb ja mustast mullastki,
kui päikesekillu kullastki,
sa korruga rõõmu võid tunda
ning armastust edasi kanda.

2. LILLEAAS

3. MESIMUMMUD – Sumisev lillemaa

4. SIKUD-SOKUD

5. KÜLVAMINE

enne kava „Kündmine“ Trad Attack

ISA:

Töö aga ei malda oodata,
sest eha ja koidu valgel,
võib mehi nüüd väljadel vaadata
iga neiu, kel puna palgel.
Las müriseb mootor mis kole,
ei suuremat rõõmu siin ole,
kui sirgete vagude read,
mis ader põllule veab.

6. KASVAMINE

enne kava „Maaelu poole“

TÜTARLAPS:

Veab! Viimaks on päikesekiired,
koolikoti võib visata nurka.
Kui puurist pääsenud hiired,
nüüd teiste loomade hulka.
Rehad kätte, kummikud suured,
koos sinna, kus sügaval juured
on maas. Metsa! Põllule! Soole!
Me tuleme, kodu, su poole!

7. MAAELU POOLE

8. LAMBAROCK

SUVI

9. NÄDALALUGU

enne kava „Nädalalugu“

VANAEMA:

Ja tulidki! Kõik tulid koju.
Vist ammu ihkasid sooja,
puhkust linnast, lihtsamaid maju,
lepatriinut, kes õnnetooja.
Kukk päevale alguse annab,
õrn pääsuke taevalael kannab
toitu neile, kel nokad valla.
Päike veereb kord üles, siis alla.

On aastaaegadest just suvi
see, millal päev on pikem ööst.
Ja kui sul vähegi on huvi,
maal puudu meil ei tule tööst.
Noor armastus võib lilleaasa
siin tuua kallimale kaasa,
sest egas siis kui käes on öö
sind sunni enam talutöö.

10. LÖKKELAUAD

enne kava „Jaanipäev“

TÜTARLAPS:

Vist vaene see, kel pole minna
kesksuvel maale kuhugi.
Ja norutama jääbki linna,
kus pole teha midagi,
mis tõstaks tuju, annaks hoogu.
Kõik saladused pilliroogu
võib peita, ujuma kui läed.
Jah! Maal on õige jaanipäev!

ISA:

Kõik rahvas platsi peale kokku
nüüd tormab. Rõõmuga ma näen
kui kõrge mäe peal löövad lokku
mu oma poja väiksed käed.

EMA:

Peas lillepärijad, kleidid valged
nii ruttuvad neid puna palgel.
Jäeb täna tühjaks pehme ase,
sest pidu magada ei lase.

11. JAANIPÄEV

12. AKRO

enne kava „Pesupäev“

VANAEMA:

Kuid ega töö siis kadund ära
ses pillerkaaris rõõmu peos,
mis noorte palgele tõi sära
ja andis puhkust heinateos.
Veel lehmad lüpsta, pesta pesu.
Eks peenrarohimisest asu
võis mõni laisem naine loota,
kuid töö siin maal – ei tema oota.

EMA:

Kui meeldivad on mustad sokid,
ma rõõmul neid ka unes näen.
Ja vabal hetkel üles lokid
vean, lisaks käärin käed.
Et ometi saaks puhta pluusi
mu mees, kes ammu ihkab uusi.
Kuid kuna naine on nii nobe,
siis oleks kulutada tobe.

13. PESUPÄEV

enne kava „Lähme kalale“

LAPS:

Ma kõiki töid ei jaksa teha,
mu jaoks on rasked kirves, saag.
Ja nõnda imeväikest reha
ei tea, kas üldse osta saab.
Kuid kalale, kui suurtelt luba,
ma ihkan vaikselt talvel juba.
Seepärast parem hoia eest
kui tõmban välja haugi veest.

14. LÄHME KALALE

15. LÜPSILE

SÜGIS

enne kava „Vihm“

VANAISA:

Vihm annab märku kui on päevad
taas lühemad ning saabub jutt,
et linna tagasi kõik läevad,
sest töödega on sealgi rutt,
mis enam oodata ei anna.
Aeg ennast külmaks valmis panna
ja loota siis, et uuel suvel
sa jälle äkki maale tuled.

On sügisel sul palju anda –
maapõuest, kasvuhoonest, puult,
kõik, mida jõuad ära kanda,
muld sulle kasvatanud truult.
Veel viimast korda reha paita,
siis tõsta kevadeni aita.
Las kallab vihm, mis oodand luba -
koos on meil soe ja köetud tuba.

16. VIHMA

enne kava „Viljapuuaias“

EMA:

Ja punetavad viljad puudel.
Kui oma kanamunad sees,
siis hästi maitseb õunastruudel,
mis ootab köögis sööjaid ees.
Nii lihtsaid võlu hetki loome
kui aias nopime me ploome,
suisleppi, kirsse – paistab, et
ei otsa lõppe kuldrenett.

17. VILJAPUUIAS

enne kava „Rehvid“

ISA:

Veel mõni töö siin enne talve,
et masin ikka jaksaks veel.
Nüüd taeva poole suunan palve,

mis uunikumid hoiaks teel
ning kütteks vajaks vähem jooki.
Las linnavurled söövad kooki,
on maatööst väsind nende kere.
Öökülmgi hüüab eemalt: „Tere!“

18. REHVID

19. LINNALÕVID

enne kava „Korilased“

VANAEMA:

Mu nõrkuseks on metsarajad,
sood, rabad, üksildane laas.
Kui karget vaimu-puhkust vajan
ma sügistuulte kaisus taas.
Saab kaasa marjakorv ning nuga,
sest mustikate kõrval juba
on puravik pea pistnud üles,
kui märkab korvi sambla süles.

20. KORILASED

enne lõpunumbrit

VANAISA:

Käib ringi loodus aja tuksel –
veab uusi sõõre ümber puu.
Maa, mulla, tähetolmu kutsel
loob korda päike, valvab kuu,
mis meres aitab hoida taset
ning valvab puhkajate aset.
Kõik algab jälle, kordub taas
kui seemned kevadel on maas.

TÜTARLAPS:

Maaelu võlu on siinsamas.
Mu süda seda taipab, teab.
ning paljud lihtsamadki jamad
ei vaeva minu tuulist pead.
Ei maksa siin mu au ning uhkus,
maa hoiab mind kui vajan puhkust,
kui linnakärast peitu poen
ja märkan, mis siin elus loeb.

VANAEMA:

Jah – jäävad kuked, lehmad, kanad

LAPS:

ning vanaema magus keeks –

ISA:

ka siis kui noortest saavad vanad
on tarvis neid, kes tööd veel teeks.

EMA:

Sea sammud maale kui on raske,
käed kaisutagu kodukaske,

VANAISA

hing leidku üles taaramägi
kus peidus iidne jõud ning vägi.

21. KULDNE PÕLD

FINAAL

Bombillaz „Päike paistab peale“

Tartu

2026